

РЕШЕНИЕ

№ 170/13.04.2020 г., гр.Монтана

В името на народа

Административен съд - Монтана, в съдебно заседание на тринадесети март две хиляди и двадесета година, в състав :

Председател: Огнян Евгениев

Членове: Соня Камарашка

Мария Ницова

при секретар Видова и с участието на прокурора Димитров разгледа докладваното от съдия Ницова адм.д.№ 31/2020 г. по описа на Административен съд Монтана

Производството е по протест на прокурор при Окръжна прокуратура Монтана, с който се оспорва разпоредба от подзаконов нормативен акт на Общински съвет Бойчиновци, с правно основание чл.186, ал.2 във вр. с чл.185 във вр.с чл.16, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.145, ал.6 от Закона за съдебната власт/ЗСВ/.

Прокурорът при Окръжна прокуратура Монтана с протеста, инициирал настоящето дело, оспорва разпоредби от подзаконов нормативен акт на Общински съвет Бойчиновци, а именно: „чл. 52, ал. 1, т. 4 и чл. 63, ал. 2 от Наредба на Общински съвет Бойчиновци за определяне размера на местните данъци, приета с решение № 25 протокол № 5 от 07.02.2008 г.) (Приети изм. с решение № 132 протокол № 18 от 29.01.2009 г.) (Приети изм. и доп. с решение № 247 протокол № 30 от 28.01.2010 г.) (Приети изм. и доп. с решение № 361 протокол № 43 от 27.01.2011г.) (Приети изм. и доп. с решение № 305 протокол № 30 от 20.12.2013 г.) (Приети изм. и доп. с решение № 432 протокол № 44 от 29.01.2015 г. в сила от 01.01.2015 г.) (Приети изм. и доп. с решение № 137 протокол № 12 от 28.09.2016 г.) (Приети изм. с решение № 257, протокол № 24 от 16.08.2017 г.) (Приети изм. с решение № 290, протокол № 28 от 06.12.2017 г.) (Приети изм. и доп. с решение № 439, протокол № 47 от 31.01.2019 г. на Общински съвет Бойчиновци.

Поради изложените несъответствия на основание чл.185, ал.2 предложение второ във връзка с ал.1, чл.186, ал.2 във връзка с чл.16, ал.1, т.1 предложение първо от АПК и чл.145, ал.6, изречение първо от ЗСВ, поради което се прави искане за отмяна на посочените разпоредби. Претендира направените по делото разноски.

За ответника – Общински съвет Бойчиновци редовно призовани, чрез председателя, не изпраща процесуален представител и не изразяват становище по протеста.

Окръжна Прокуратура Монтана, чрез представителя в съдебно заседание, поддържа, че протестът е основателен, респективно, че оспорените разпоредби от Наредбата страдат от порок – противоречие с материалноправна норма и като такива са незаконосъобразни, като поддържа доводи и съображения, съгласно изложените в протеста, при което предлага същите да бъдат отменени, като противоречаща на нормативен акт от по-висока степен. Претендира направените в производството разноски.

Протестът на прокурор при Окръжна прокуратура Монтана за оспорване на разпоредба от подзаконовия нормативен акт от местно значение, е подаден съгласно разпоредбата на чл.186, ал.2 във връзка с чл.185, ал.2, предл. 2 от АПК от орган, оправомощен за упражни това процесуално право без ограничение във времето, съгласно разпоредбата на чл.187, ал.1 от АПК, поради което е допустим за разглеждане.

Административен съд Монтана, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Протестираната разпоредба на чл.52, ал.1, т.4 от Наредбата предвижда, че лицата, които използват работното място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на Приложение № 4 към глава втора, раздел 5 от ЗМДТ заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място като намалението се ползва, при условие, че към декларацията по чл. 53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камера.

Съгласно разпоредбата на чл. 61 м, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ „лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 61н е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камера“. При съпоставка на двата текста ясно се вижда, че местният орган е разширил приложното поле на привилегията и към лицата, извършващи действия и по т. 12 и т. 13 от Приложението към закона, което е незаконосъобразно, но само по отношение на т.12 и т.13, но не и по т.10, предвид което не целият чл.52, ал.1, т.4 от Наредбата е незаконосъобразен, а само по отношение на дейностите, посочени в т.12 и 13 Приложение № 4 към глава втора, раздел 5 от ЗМДТ.

Втората протестирана разпоредба е на чл.63, ал.2 от Наредбата, с който се регламентира възстановяването на платения годишен данък на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, ако същото бъде прекратено през годината, като е посочено как се изчислява недължимо внесена част. В протеста се твърди, че формулата за изчисление в Наредбата е в противоречие с посочената в чл.61ч, ал.2 от ЗМДТ, същата е различна от законовата формула, където недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година е частното производство от платения данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението с оставащия брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници и /разделено на/ броя на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници. Настоящият съдебен състав не споделя изложеното в протеста, т.к. остава неясно в какво се състои незаконосъобразността, макар формулата в Наредбата да е с различно обозначение, резултатът при изчислението по същата е абсолютно идентичен с резултата, който се получава и при използване на формулата, посочена в чл.61ч, ал.2 ЗМДТ. Макар формулата да е записана с различно обозначение, резултатът е идентичен и правилен, т.е. размерът за възстановяване по платения годишен данък съответства на размера, така както е посочено в чл.61ч, ал.2 ЗМДТ. Използването на различно обозначение, щом като се установява правилен резултат не може да бъде основание за твърдяната незаконосъобразност. Важен е резултатът, който напълно съответства на разпоредбата на закона. Предвид което в тази част протестът следва да бъде отхвърлен.

Съгласно чл. 76, ал. 3 от АПК, общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от АПК предвижда, че нормативните административни актове се издават по прилагане на закон или подзаконов нормативен акт от по-висока степен. Нормите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 1 и ал. 2 от АПК са идентични с тези на чл. 2, чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, като прогласяват забраната да се уреждат с наредба обществени отношения, уредени вече с нормативен акт от по-висока степен. Законът е нормативният акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията, обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. За уреждане на другите отношения по тази материя законът може да предвиди да се издаде подзаконов акт. Наредбата като нормативен акт се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен.

Следователно нито ЗМДТ, нито ЗМСМА не допускат с подзаконов нормативен акт на общински съвет да се дописват и други норми и правила, освен изрично посочените в закона. Нормата следва да се прилага само съобразно изричното и съдържание и без да се тълкува разширително и в противоречие с принципа за законност по чл. 4 АПК и принципът на правовата държава - чл. 4, ал. 1 от Конституцията.

Безспорно общинският съвет като орган на местно самоуправление, е компетентен да приема норми за поведение, задължителни за физическите и юридическите лица на територията на съответната община, по въпроси, които не са от изключителната компетентност на други органи, но само в сферите, очертани в разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗМСМА. Европейската харта за местно самоуправление /ратифицирана със закон, приет от 37-о НС на 17.03.1995 г./ в чл. 3, т. 1 дава дефиниция на понятието „местно самоуправление” и като такова се разбира правото и реалната възможност за местните общности да регулират и да управляват в рамките на закона, на тяхната отговорност и в интерес на тяхното население, съществена част от обществените дела. Законът за местното самоуправление и местната администрация в чл. 17 определя именно тези рамки на закона, в които може да се осъществява местното самоуправление. В компетентност на местното самоуправление са всички въпроси от местно значение, които законът е предоставил в тяхна компетентност в сферата на: 1. общинското имущество, общинските предприятия, общинските финанси, данъци и такси, общинската администрация; 2. устройството и развитието на територията на общината и на населените места в нея; 3. образованието; 4. здравеопазването; 5. културата; 6. благоустрояването и комуналните дейности; 7. социалните услуги; 8. опазването на околната среда и рационалното използване на природните ресурси; 9. поддържането и опазването на културни, исторически и архитектурни паметници; 10. развитието на спорта, отдиха и туризма.

Конституционният съд в свое решение № 6/29.09.2009 г. по к.д. № 7/2009 г. сочи, че параметрите на местното самоуправление задължително се основават на законова уредба, която следва да е в съответствие с международните договори и чл. 3 от Европейската харта за местно самоуправление, като същността на местното самоуправление е правото и реалната възможност местните общности да регулират и управляват в рамките на закона. Съгласно чл. 4 от Европейската харта за местно самоуправление, основните правомощия на органите на местно самоуправление се определят от Конституцията или от закона. Независимо от това, тази разпоредба не е пречка за предоставянето на органите на местно самоуправление на правомощия за специфични цели в съответствие със закона. Органите на местно самоуправление

разполагат в рамките на закона с пълна свобода да поемат инициатива по всеки въпрос, който не е изключен от тяхната компетентност или предоставен на друга власт. Съгласно чл. 4, т. 4 от тази харта, правомощията, поверени на органите на местно самоуправление, поначало трябва да са пълни и неограничени. Оттук съдът прави извод, че обхватът на правомощията на общинския съвет като орган на местно самоуправление трябва да бъде максимално широк. В случая обаче, дори и да се наложи извод за наличие на законово определено широко правомощие на общинския съвет да уреди чрез приемане на наредба правоотношения свързани с местни данъци и такси, то това следва да е в рамките регламентирани с разпоредбите на ЗМДТ.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че изрично посочените разпоредби от Наредба на Общински съвет за определяне размера на местните данъци, са материално незаконосъобразни, както следва: частично чл.52, ал.1, т.4 от Наредбата само относно „патентните дейности посочени в т.12 и 13 от Приложение № 4 към глава втора, раздел 5 от ЗМДТ“, поради противоречие с норми от по-висок ранг, поради което ще следва да бъде отменена на основание чл. 146, т. 4 вр. чл. 196 от АПК.

Отхвърля протеста за отмяна в останалата част, т.е. цялостна отмяна на чл.52, ал.1, т.4, както и на чл.63, ал.2 от Наредбата на Общински съвет за определяне размера на местните данъци.

С оглед изхода на делото, отмяна, макар частична, и своевременно направеното искане от ОП ще следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 20 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ частично протестираната разпоредба на чл.52, ал.1, т.4 само относно „патентните дейности посочени в т.12 и 13 от Приложение № 4 към глава втора, раздел 5 от ЗМДТ“ от Наредбата на Общински съвет за определяне размера на местните данъци.

ОТХВЪРЛЯ протеста в останалата част, а именно за цялостна отмяна на чл.52, ал.1, т.4 и чл.63, ал.2 от Наредбата на Общински съвет за определяне размера на местните данъци.

ОСЪЖДА община Бойчиновци да заплати на Окръжна прокуратура Монтана разноски по делото в размер на 20/двадесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

РЕШЕНИЕТО да се обнародва по реда на чл. 194 от АПК след влизането му в законна сила.

Председател:

Членове: